

The background image shows the interior of a grand, ornate room, likely a royal palace. In the center, a dark blue velvet throne with gold embroidery and a crown on the backrest sits on a blue carpeted platform. Behind the throne is a large, dark blue curtain with a gold star pattern. The room is flanked by tall, fluted columns and statues of figures in classical attire. The ceiling is painted to look like a dark, starry sky with a central golden emblem. The overall atmosphere is one of historical grandeur and elegance.

SANNA-MARI HOVI

Matka kuninkaalliseen Tukholmaan

Opas kaupunkilomalle
ja nojatuolimatalle

SANNA-MARI HOVI

Matka kuninkaalliseen Tukholmaan

Opas kaupunkilomalle
ja nojatuolimatkalles

tammi

80 VUOTTA

HELSINKI

Suomen tietokirjailijat ja WSOY:n kirjallisuussäätiö
ovat tukeneet tämän kirjan kirjoittamista.

© Sanna-Mari Hovi ja Tammi, 2023
Tammi on osa Werner Söderström Osakeyhtiötä
Ulkoasu ja taitto: Maria Mitrunen
Kartat: Mika Kettunen

ISBN 978-952-04-4231-6
Painettu EU:ssa

Sisällys

Kuninkaallinen Tukholma tutuksi	9
Ruotsin kuningashuoneen linnat	10
Pari sanaa linnoista	15
Tukholman kuninkaallinen historia	18
Kuninkaanlinna	23
Linnan ulkopuoli	26
Linnan sisätilat	29
Linnan kirkko	38
Aarrekammio	40
Varuskamari	40
Kustaa III:n antiikkimuseo	42
Tre Kronor -museo	43
Bernadotte-kirjasto	43
Kuninkaallinen Gamla stan ja Riddarholmen	45
Slottsbacken	47
Stortorget	48
Kierros Gamla stanissa	53
Riddarholmen	57
Gamla stanin naapurit ja Solnan linnat	61
Kaupungintalo	63
Kustaa Aadolfin tori	64
Kungsträdgården	67
Huvudstan linna	69
Karlbergin linna	70

Drottningholm	73
Linnan sisätilat	77
Linnan teatteri	86
Meripaviljongit	87
Malmen	88
Linnan puutarhat ja puistot	89
Kiinalainen paviljonki	95
Paviljongin sisätilat	99
Linnan ympäristö	105
Kuninkaallista elämää Östermalmilla	107
Kuninkaalliset hovitallit	111
Humlegården	112
Djurgården	115
Kaarle XI:n kalastusmaja	117
Djurgården lystinpitopaikkana	118
Kierros Djurgårdenilla	119
Rosendalin linna	127
Linna ulkoa ja sisältä	131
Rosendalin puisto	137
Waldemarsudde	139
Hagan kaksi paviljonkia	145
Kustaa III:n paviljonki	146
Hagan linna	153
Hagan puisto	156
Hautausmaa	158
Ulriksdal	159
Puutarha ja kasvihuoneet	168
Rosersbergin linna	173
Puutarha	185

Gripsholm	187
Vaasojen linna	189
Linnan sisätilat	190
Puutarha	201
Muut kuningashuoneen linnat	203
Stenhammar	204
Solliden	205
Tullgarn	206
Strömsholm	207
Sofiero	208
Monarkian tulevaisuus	211
Lähteet	215
Kuvalähteet	219

Kuninkaanlinna on hyvä paikka aloittaa tutustuminen kuninkaalliseen Tukholmaan.

Kuninkaallinen Tukholma tutuksi

Monarkiat, kuninkaat ja kuningattaret, ovat vuosisataista, jopa vuosituhantista, yhä jatkuvaa perinnettä. Kuningasperheiden tarinat kiehtoutuvat toisiinsa, ja upeilla koruilla, mahtavilla linnoilla ja monilla omituisiltakin vaikuttavilla tavoilla on pitkä historiansa. Monarkiat ovat kuitenkin myös katoavaa perinnettä. Vuonna 1900 lähes kaikki Euroopan valtiot olivat monarkioita. Niitä oli yhteensä 42. Vuonna 2000 monarkioita oli Euroopassa enää 10. Ehkä juuri siksi niistä on tullut tavattoman kiinnostavia ja kuninkaallisten perheiden jäsenistä seurattuja julkkiksia. Niin myös Ruotsissa, jonka kuningashistoria on myös meidän historiaamme.

Ruotsin kuningassukujen historia voidaan tarinoiden perusteella ulottaa Jumalan poikiin saakka. Legendaarisista viikinkikuninkaista kerrotaan hurjia tarinoita, mutta jo 1000-luvun kuninkaista on olemassa muutakin kuin tarinatietoa. 1500-luvulla valtaan astuneesta Vaasa-suvusta on jälkipolville jäänyt runsaasti konkreettisia jälkiä, esimerkiksi Gripsholmin linna Tukholman lähistöllä. 1600-lukua hallinnut Pfalzin suku jätti jälkeensä useita muistomerkkejä, eritoten Kaarle X Kustaan määrätietoisen puolison Hedvig Eleonooran ansioista. Hän rakennutti muun muassa Drottningholmin ja Tukholman nykyiset linnat. 1700-luvulla valtaa pitäneet Holstein-Gottorpit jäivät historiaan lähinnä taidekuningas Kustaa III:n ansiosta. Hän perusti Ruotsiin lukuisia, yhä toimivia kulttuuri-instituutioita, kuten Ruotsin kuninkaallisen oopperan ja teatterin, ja rakennutti nimeään kantavan paviljongin Hagaan. 1800-luvun alusta hallinneet Bernadotet ovat ylläpitäneet ja entisöineet vanhaa rakennuskantaa taitavasti. Rosendalin linna ja Waldemarsudden taidemuseo ovat esimerkkejä Bernadottejen aikaansaannoksista.

Drottningholmissa asustaa nykyinen kuningaspari, Kaarle Kustaa ja Silvia.

Ruotsin kuningashuoneen linnat

Ruotsin kruunun omistuksessa on useita linnoja. Kuninkaalla on niihin dispositio-oikeus, eli hän voi ottaa linnat käyttöönsä, mutta hän ei omista eikä voi myydä niitä. Tärkeimmät kuninkaalliset linnat ovat Tukholman Kuninkaanlinna ja Drottningholmin linna. Nykyinen kuningaspari on asunut Drottningholmissa vuodesta 1981. Kuninkaanlinnassa ovat kuningasperheen työ- ja edustustilat.

Kuninkaalliseen dispositio-omistukseen kuuluvat myös Grips-holmin keskiaikainen linna, Drottningholmin linna sekä sen alueella oleva Kiinalainen paviljonki, Ulriksdalin, Rosersbergin, Strömsholmin ja Tullgarnin linnat ja Kustaa III:n paviljonki sekä kruununprinsessa Victorian koti, Hagan linna; samoin Rosendalin linna, joka toimii Kaarle XIV Juhanan museona. Sollidenin linna Öölannissa on kuningasperheen kesälinna ja kuninkaan yksityisomistuksessa. Stenhammarin

linna on tullut valtiolle testamenttilahjoituksena, jonka ehtona oli, että sitä käyttää Bernadotte-perheen miespuolinen jäsen. Nykyinen kuningas harjoittaa linnassa karjankasvatusta ja maataloutta.

Tässä kirjassa keskitytään Tukholman alueella oleviin kuningashuoneelle kuuluviin linnoihin, joihin pääsee kätevästi julkisilla liikennevälineillä tai kävellen ja joihin voi tutustua myös sisäpuolelta. Niiden lisäksi esitellään erilaisia monarkian kannalta kiinnostavia kohteita, jotka ovat helposti saavutettavissa. Suurimpaan osaan kohteista ehtii päiväristeilyn aikana.

TUKHOLMASSA JULKINEN LIIKENNE on sujuvaa. Aikataulut ja parhaat reitit löytyvät hyvin Google Mapsista, ja Tukholman liikenteen SL-sovellus on kätevä. Jos matkalla on pitempään, kannattaa ostaa SL:n (Storstockholms Lokaltrafik) vihreä kortti, jolle voi ladata esimerkiksi 24 tai 72 tunnin lipun tai viikkolipun. Kortti aktivoidaan näyttämällä sitä metron tai bussin kortinlukijalle. Jos kulkee vain muutamia matkoja, on helpointa maksaa pankkikortilla. Sitä "blibataan" eli näytetään kortinlukijalle. Leimaus on voimassa 75 minuuttia, ja sen puitteissa voi vaihtaa liikennevälinettä: näyttää vain pankkikorttinsa uudelleen lukulaitteelle. Lippua ei näistä pankkikortilla maksetuista matkoista tule lainkaan. Raitiotievaunuissa voi toistaiseksi maksaa jopa käteisellä lipunmyyjälle. Linjoja ei tosin Tukholmassa ole monta.

Linnojen aukiolon voi varmistaa hovin omilta sivuilta (kungahuset.se). Ne tarjoavat paljon tietoa, ja keskeiset asiat ovat myös englanniksi. Erityisesti Kuninkaanlinnan osalta aukiolo kannattaa tarkistaa, sillä sen jotkin osat saattavat olla joinakin päivinä kiinni valtiovierailujen vuoksi. Sivustolta löytää myös kuningashuoneen jäsenten lähiviikkojen virallisen ohjelman. Jos haluaa yrittää bongata kuninkaallisen, kalenteri on oiva apu.

Tukholma tarjoaa tarinoita niin kruununsa pudottaneista kuninkaista kuin linnoja rakentaneista kuningattarista. Jossakin tarinassa pääosassa on munakuppi, toisessa koira nimeltä Pompe.

Tervetuloa matkalle kuninkaalliseen Tukholmaan!

Kaarle XV:n kruunajaiset Trondheimin tuomiokirkossa (Peter Nicolai Arbo).

RUOTSIN KUNINKAAT JA KUNINGATTARET VAASA-SUVUSTA ALKAEN

(suluissa on vuodet kuninkaana/kuningattarena)

Vaasa-suku

Kustaa Vaasa eli Gostaff tai Gustav Eriksson (1523–1560)

Katariina Saksilainen (Saksi-Lauenburg)

Margareeta Erikintytär Leijonhufvud

Katariina Stenbock

Eerik XIV (1560–1568)

Kaarina Maununtytär

Juhana III (1568–1592)

Katariina Jagellonica (Puola)

Gunilla Bielke

Sigismund (1592–1599)

Anna Itävaltalainen (Habsburg)

Konstantia (Habsburg)

Kaarle IX (1599–1611)

Maria (Pfalz)

Kristiina (Holstein-Gottorp)

Kustaa II Aadolf (1611–1632)

Maria Eleonoora (Brandenburg)

Kristiina (1632–1654)

Pfalzilainen suku

Kaarle X Kustaa (1654–1660)

Hedvig Eleonoora (Holstein-Gottorp)

Kaarle XI (1660–1697)

Ulriika Eleonoora, vanhempi (Tanska)

Kaarle XII (1697–1718)

Ulriika Eleonoora, nuorempi (1718–1720)

Fredrik (Hessen-Kassel)

Hessenin suku

Fredrik I (1720–1751)

Ulriika Eleonoora nuorempi

Holstein-Gottorpit

Aadolf Fredrik (1751–1771)

Loviisa Ulriika (Preussi)

Kustaa III (1771–1792)

Sofia Magdalena (Tanska)

Kustaa IV Aadolf (1792–1809)

Fredrika Dorotea (Baden)

Kaarle XIII (1809–1818)

Hedvig Elisabet Charlotta (Oldenburg)

Bernadottet

Kaarle XIV Juhana (1818–1844)

Désirée (Desideria) Clary

Oskar I (1844–1859)

Josefina (Leuchtenberg)

Kaarle XV (1859–1872)

Lovisa (Alankomaat)

Oskar II (1872–1907)

Sofia (Nassau)

Kustaa V (1907–1950)

Viktoria (Baden)

Kustaa VI Aadolf (1950–1973)

Margaret (Connaught)

Louise (Englanti)

Kaarle XVI Kustaa (1973–)

Silvia Sommerlath

Oskar II:n huone Kuninkaanninnassa on säilytetty 1800-luvun lopun asussa.

Pari sanaa linnoista

Monarkiat ovat jättäneet jälkeensä pysyviä muistomerkkejä: linnoja puutarhoineen. Aluksi linnojen funktio oli pitkälti puolustuksellinen. Korkealla paikalla tai vesistön ääressä olevaa linnaa oli helppo puolustaa, mutta viihtyisyydestä ja kodikkuudesta niitä ei voinut kehua. Myöhemmin linnoilla haluttiin symboloida kuninkaan valtaa ja äveriäisyyttä, ja niiden oli määrä herättää kunnioitusta, ehkä hie-
man pelkoakin.

Linnojen puutarhat kertoivat omistajiensa rajattomasta rikkau-
desta: kuninkaallisilla oli varaa investoida täysin tarpeettomiin asioi-
hin, kuten puistoihin, joista oli vain iloa mutta ei hyötyä. Puistojen
erikoiset, ulkomailta tilatut kasvit ja pienten eläintarhojen eläimet oli-
vat osoitus omistajansa muotitietoisuudesta, kansainvälisyydestä ja
kehittyneestä mausta. Suihkulähteet pulputtivat vettä silkasta ilosta,
ja puutarhojen patsaat, eritoten sotasaaliina saadut, korostivat kunin-
kaan mahtia.

Sisätilojen koristelu on täynnä vahvaa symboliikkaa. Usein maa-
laukset ja veistokset esittävät kuningasperheiden jäseniä ja heidän
sukulaisiaan. Sodankäyntiä sekä antiikin jumalia esittävillä teoksilla
hehkutetaan monarkian historiaa, voimaa ja viisauttakin. Joskus anti-
kin jumalan tai jumalattaren kasvot ovat saattaneet vaihtua kuninkaal-
lisen kasvoihin. Kuninkaallisten sukujen vaihtuessa vanhat koristeet
ja vallanmerkit on korvattu nopeasti uusilla. Monogrammikoristeet
seinillä ja huonekaluissa ovat vaihtuneet.

Eurooppalaisissa linnoissa on rakenteellisesti yhteneviä piir-
teitä. Usein paraatisisäänkäynti on veden puolella, olivathan vesireitit
merkittävän kulkuväylä monien linnojen rakentamisen aikaan. Tämä
näky hyvin esimerkiksi Drottningholmissa ja Kuninkaanlinnassa.

Linnoissa on lähes aina myös sivurakennuksia, sillä paloherkät toiminnot sijoitettiin erilleen itse päärakennuksesta. Niinpä vanhojen linnojen alkuperäiset keittiöt olivat yleensä erillsrakennuksissa, samoin saunat ja pyykkituvat.

Linnojen sisätilat muistuttavat toisiaan. Pohjakerroksissa ovat linnan toiminnalliset tilat, esimerkiksi erilaiset palveluskunnan tarvitsemat tilat ja varastot eli ne paikat, joihin kuninkaallisten ei tarvinnut mennä. Kuninkaallisten asuin- ja edustustiloihin noustiin upeiden porraskäytävien kautta. Ajatus on sama kuin vanhoissa taidemuseoissa: ihminen kiipeää portaikkoa pitkin kohti jotain tärkeää, suorastaan kohti taivasta.

Linnoissa rappujen yläpäässä aukeaa normaalisti ensimmäisenä drabanttisali eli vartijoiden tila, jossa päivystivät kuninkaan ja kuningattaren henkivartijat. Siitä eteenpäin tiloja määrittää eniten jako yksityiseen ja julkiseen.

Tilat oli normaalisti jaettu talon rouvan ja herran tiloihin. Niitä yhdistivät yhteiset tilat, kuten salit ja sisääntuloaulat. Yksityiset ja julkiset tilat oli erotettu selkeästi toisistaan. Yksityisiin tiloihin kuului kabinetti, vaate- ja pukeutumishuoneet ja makuuhuone. Paraatimakuuhuone sen sijaan kuului julkisiin tiloihin ja toimi kuninkaan tai kuningattaren vastaanottotilana.

Pukeutumistiloista käytetään nimitystä garderobe. Se ei kuitenkaan viittaa vaatekaappiin eikä ihan vaatehuoneeseenkaan. Krinoliinihameet ja korkeat peruukit vaativat paljon tilaa ympärilleen. Madame ei myöskään pystynyt pukeutumaan itse, joten pukemiseen tarvittiin useiden henkilöiden panosta ja näin ollen melko lailla tilaa.

Yksityisellä ja virallisella puolella oli myös erilliset portaikkonsa. Suuret rappukäytävät olivat edustusta varten ja ne johtivat edustustiloihin. Pienempiä linnan rakenteissa olevia rappuja käytti henkilökunta, joka pysyi näin näkymättömissä. Linnat lämmitettiin puilla, joiden kantaminen työllisti ison osan linnan henkilökuntaa. Ei voinut ajatellakaan, että palvelusväki raahaisi takkapuita samoilla rappusilla, joilla kuningasperhe vieraineen liikkui silkkipuvuissaan. Niinpä linnat olivat täynnään kapeita, näkymättömiä kulkuväyliä. Tasaisin välein portaikossa oli levennyksiä, joihin polttopuita varastoitiin.

Pienemmät raput olivat käteviä myös yksityisissä vierailuissa. Jos kuningas olisi lähtenyt edustustilojen kautta pitämään juttutuokiota

Tullgarnin linnan keittiössä morttelikin on monarkkikokoa.

kuningattaren kanssa, tiedossa olisi ollut runsaasti protokollaa saapumisineen ja poistumisineen, ilmoittamisineen ja pökkurointeineen. Pienempiä rappuja käyttäen asia voitiin hoitaa ilman suurta häiriötä. Ruotsissa onkin sanonta "ta garderobsvägen", joka viittaa juuri asian hoitamiseen ilman suurta kohkaamista.

Kuninkaan ja kuningattaren makuuhuoneissa piti turvallisuussyistä olla aina kaksi poistumistietä. Aiempina vuosisatoina tulipalo lienee ollut suurempi uhka kuin vallankaappaus.

Linnoissa on usein myös paljon salaovia: seinätapetin alle piilotettuja ovia, joiden takaa pääsee linnan salakäytävälle. Niiden takana saattoi olla myös kaappi, jossa säilytettiin kuninkaan tai kuningattaren "yöistuinta". Epäonnekseen kuninkaalliset joutuvat taipumaan samoihin ruumiintoimintoihin kuin me muutkin. Mutta moiset toimitukset piti pystyä tekemään salaa ja diskreetisti.

Tukholman kuninkaallinen historia

Kustaa Vaasa kruunattiin kuninkaaksi vuonna 1523 Kalmarin unionin hajottua. Hän asettui hallintoineen pysyvästi Tukholmaan Tre Kronor-linnaan, jonka Birger Jaarli oli rakennuttanut 1200-luvun puolivälissä puolustuslinnaksi. Kustaa Vaasan myötä Tukholmasta tuli Ruotsin pääkaupunki, ja Vaasan kruunajaispäivä, kesäkuun kuudes, on valittu myös Ruotsin kansallispäiväksi.

Pelko erityisesti tanskalaisia hyökkäjiä kohtaan oli jatkuvasti läsnä. Niinpä Kustaa Vaasa halusi vahvistaa linnaa muun muassa rakentamalla sen ympärille vallihaudat. Kustaa Vaasan poika Juhana III uudisti linnaa edelleen ja rakennutti linnaan muun muassa uima-altaan sekä vedenjakelujärjestelmän, josta vettä saatiin keittiöön,

Tukholma 1600-luvun loppupuolella Willem Swedden kuvaamana. Kuva on teoksesta *Suecia antiqua et hodierna* (Mennyt ja moderni Tukholma).

pesutupaan ja muuallekin. Linnaa pidettiin aikansa käytännöllisimpänä rakennuksena. Sen alueella oli myös yrttitarha ja hyötypuutarha.

Ruotsin valtakunnan kasvaessa tarvittiin yhä enemmän virkamieskuntaa ja sille tiloja Tukholmasta. Vaasa-suvun suuren soturikuninkaan, Kustaa II Aadolfin tytär, kuningatar Kristiina määräsi 1600-luvun puolivälissä korkeat virkamiehet ja sotilasjohtajat muuttamaan Tukholmaan, ja heille annettiin Stadsholmenilta ja Riddarholmenilta tontteja, joille rakentaa palatseja. Kuningattaren omat taidekokoelmat, kirjastot ja arkistot tarvitsivat paljon tilaa, ja Kristiina rakennutti Tre Kronor -linnaa uusia siipiä ja lisärakennuksia. Linnassa oli myös tiloja eksoottisille eläimille, esimerkiksi Prahasta sotasaaliina saadulle leijonalle, leopardille ja kuningattaren marakateille.

1600-luvun lopulla Kaarle XI kutsui Ranskan Ludvig XIV:n palveluksessa olleita käsityöläisiä uudistamaan linnaa. Aurinkokuninkaanaakin tunnettu Ranskan kuningas oli aikakauden muotiguru, ja hänen

barokkityylinen Versailles'n palatsinsa oli eurooppalaisten linnojen esikuva. Luonnollisesti myös Ruotsin kuningas halusi barokkilinnan ja todistaa olevansa perillä eurooppalaisista muotivirtauksista. Myös Kaarle XI:n aikana linnassa oli eläimiä. Oli lintuja, kaniineja ja kettuja ja katolla kyyhkyslakka. Peuroille ja kauriille oli omat rakennuksensa. Näiden hyötyeläinten lisäksi linnan alueella oli rakennukset myös lahjoina saaduille karhulle ja jääkarhulle. Hevosilleen Kaarle rakennutti tallit Helgeandsholmenille, saarelle, jolla nykyisin on Valtiopäivätalo. Tre Kronor -linna oli kasvanut keskiaikaisesta puolustuslinnasta suureksi alueeksi, jolta löytyi erilaisia virastoja, asuintiloja, työpajoja, puistoja ja jopa eläintarha.

Tre Kronor -linna paloi vuonna 1697. Muurien sisään oli vuosikymmenien mittaan rakennettu niin paljon ja tiiviisti, että palon rajaaminen ja sammuttaminen oli ollut mahdotonta. Linnan kuivat rakenteet syttyivät palamaan soihtuina eikä sammutusvälineisiin päästy käsiksi tarpeeksi nopeasti. Lähes koko linna paloi maan tasalle vain tunnissa. Suuri osa kuninkaallista historiaa, arkistot ja kirjastot, haihtui hetkessä savuna ilmaan. Kuningatar Kristiinan hopeinen valtaistuun saatiin pelastettua, samoin Hedvig Eleonooran kirjoituspöytä sekä kirkon penkkien päätyovet. Pelastettua saatiin myös kuukautta aiemmin kuolleen kuningas Kaarle XI:n kalmo, joka odotti linnassa hautaamistaan. Tulipalon jälkeen kuningasperhe muutti Riddarholmenille Wrangelin palatsiin, joka sai nimen Kungahuset. Uusi kuninkaanlinna otettiin hieman keskeneräisenä käyttöön vuonna 1754, ja sen ensimmäinen kuningaspari oli Aadolf Fredrik ja Loviisa Ulriika.

1700-luvun lopulla Tukholma oli vielä pienehkö kaupunki. Asukkaita oli noin 75 000, ja asuminen keskittyi pääasiassa Gamla staniin ja hieman myös Norrmalmille ja Södermalmille. Gamla stan oli täyteen ahdettu ja likainen paikka, josta parempi väki halusi pois. Nykyisen Berzelii-puiston aluetta käytettiin jätteiden ja kuolleiden eläinten kaatopaikkana. Lemu oli sen mukainen. Rakennusmääräykset vuodelta 1763 määräivät, että rakennukset piti rakentaa kivistä. Gamla stanin lisäksi määräys koski myös esikaupunkeja eli ”malmeja”. Södermalmilla, jonne oli jo 1600-luvulla muodostunut selkeä katuverkosto, suurin osa rakennuksista oli kuitenkin puutaloja. Niiden välissä oli kivirakenteisia kartanoita. Palovaara oli silti koko ajan suuri.

Tre Kronor -linna, Govert Dircksz Camphuysenin maalaus vuodelta 1661.

Östermalmia kutsuttiin vielä 1700-luvulla Ladugårdslandetiksi. Se oli ollut lähinnä hakamaata, ja siellä oli vain pieniä puutaloja ja kruunun leipomo. 1700-luvulla alue eloistui, kun se sai lisää asukkaita: tarvittiin uusi Hedvig Eleonooran kirkko, joka vihittiin 1737. Samalla vuosikymmenellä Fredrikshovin linnaan rakennettiin loistokas pää-rakennus, jota Fredrik I käytti metsästysretkillään Djurgårdeniin ja jonne hän asutti rakastajattarensa Hedvig Tauben. Artillerigårdenin suuri kasarmialue rakennettiin 1760-luvulla ruotsalaisten sotataitojen parantamiseksi. Näille taidoille tulikin paljon käyttöä.

Djurgården oli 1700-luvulla kuninkaallista metsästysmaata. Alueella oli myös Gröna Lundin puisto, jossa jo tuolloin olivat krouvit

Kruunupäiden Tukholma

Lähde matkalle monarkian arkeen ja loisteeseen.
Vaella puistoista palatseihin ja tutustu niiden kiehtoviin
asukkaihin kuningattarista kummituksiin. Tukholma on
kuninkaallinen kaupunki: Lukuisissa linnoissa kohtaat
elämän arjen ja juhlan silkkipäällysteisistä ”yötuoleista”
paraatisänkykamareihin. Djurgårdenilla näet kuninkaallisten
koteja ja tutustut taiteilijaprinssiin ja Drottningholmin
linnassa voit eläytyä 1700-luvun hovielämään.
Matka kuninkaallisessa Tukholmassa taittuu kävellen
tai julkisilla kulkuneuvoilla. Trevlig resa!

www.tammi.fi

43.11

ISBN 978-952-04-4231-6